

Література

1. Кастельс М. Информационное общество и государство благосостояния: Финская модель / М. Кастельс, П. Химанен / Пер. с англ. А. Калинина, Ю. Подороги. – М. : Логос, 2002. – 219 с.

2. Доклад о мировом развитии 2016 «Цифровые дивиденды» – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://documents.worldbank.org/curated/en/224721467988878739/pdf/102724-WDR-WDR2016Overview-RUSSIAN-WebRes-Box-394840B-OUO-9.pdf>

УДК 004.77

ВПЛИВ «ЦИФРОВИХ БАР'ЄРІВ» НА РОЗВИТОК ТЕХНОЛОГІЇ «ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ» В УКРАЇНІ

М. П. Аровіна

Швидкі перетворення в сфері комунікацій, які відбуваються на сучасному етапі розвитку мережі Інтернет, призводять до появи нових інформаційних технологій. Серед них найбільш перспективною є «Інтернет речей».

Термін «Інтернет речей», (від англ. Internet of Things, IoT) це «концепція комунікаційної мережі фізичних або віртуальних об'єктів («речей»), які мають технології для взаємодії між собою та з навколишнім середовищем, а також можуть виконувати певні дії без втручання людини» [1]. В якості найбільш відомих на побутовому рівні прикладів можна назвати «розумні годинники», фітнес-трекери тощо.

За оцінками Cisco, до 2020 р. до Інтернету буде підключено 50 мільярдів різних пристроїв і об'єктів [1].

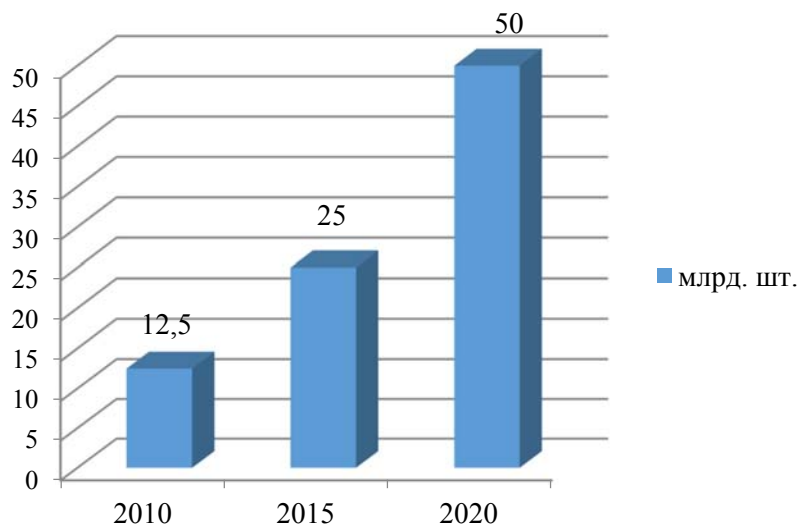

Рис. 1. Зростання кількості об'єктів, які підключені до мережі Інтернет

Компанія Ericsson прогнозує, що до 2021 року з 28 млрд. підключених у світі пристроїв 16 млрд. будуть припадати на пристрої IoT [3].

Основними напрямками впровадження IoT в глобальному масштабі є наступні сфери:

- сільське господарство;
- охорона здоров'я;
- транспорт;

- сфера побуту;
- екологічний моніторинг довкілля,
- промисловість.

Світові лідери-виробники сучасних програмних продуктів, які діють в Україні, також активно пропонують новітні продукти «Інтернету речей». Це компанії Microsoft, Cisco, IBM тощо. Розвиток Інтернету речей підтримує національний оператор мобільного зв'язку Vodafone [4]. Однак впровадження нових технологій вимагає готовності людського потенціалу країни, тобто наявності певного рівня знань та навичок. Цифровий бар'єр, або нерівність доступу до засобів комунікації та інформації, у процесі впровадження та застосування Інтернету речей буде виникати між молодим і старшим поколіннями, насамперед за рахунок особливостей їх знань. Освітній потенціал молоді значно ширше. Наприклад, з 2016 року в Україні за підтримки програми Євросоюзу ERASMUS+ розпочав дію проект впровадження технологій «Інтернету речей» до навчальних програм ІТ-фахівців України ALIOT. Європейські гранти на розвиток IoT здобули вісім вітчизняних університетів [5].

Що стосується галузей інфраструктури та промисловості,десь існує розуміння щодо перспектив розвитку ринку IoT та необхідності підготовки спеціалістів, підвищення кваліфікації персоналу [6]. В той же час необхідно звернути увагу на демографічні фактори, в першу чергу на зв'язок між перспективами щодо засвоєння нових інформаційних технологій та віковими характеристиками. Дослідження свідчать, що частка зайнятого населення в міських поселеннях у відсотках до відповідної вікової групи 30–59 років знаходиться в межах 77–79,6 %. В сільській місцевості аналогічні показники, навпаки, з підвищенням віку знижуються від 68,5 до 60,9 % [7]. Тобто можливості щодо подолання цифрового бар'єру значно краще в містах, ніж в сільській місцевості. Це означає, що саме в сфері сільського господарства потенціал щодо впровадження IoT-технологій буде реалізувати значно складніше.

Інша сторона інформаційної нерівності пов'язана з питаннями набуття необхідних навичок користування Інтернет-речами представниками різних поколінь в сфері побуту. Саме сфера побуту є одним із сегментів ринку, якій розвивається швидше за інші. Однак серед більшості осіб старшого покоління існує переконаність у тому, що вони не зможуть керувати мобільними пристроями та відповідним програмним забезпеченням. Така ситуація не сприяє формуванню попиту серед цієї цільової аудиторії. Між тим, цей сегмент достатньо широкий. Так, за даними Державної служби статистики, у 2016 році кількість економічно неактивного населення склала 10 934,1 тис. осіб, з них 52,8 % – пенсіонери [7]. Враховуючи, що 24,4 % від економічно неактивного населення складають учні та студенти денної форми навчання, саме вони можуть відіграти значну роль у подоланні «цифрового розриву» між поколіннями. В розвинутих країнах вже накопичений позитивний досвід передачі знань та вмінь володіння комп'ютерною технікою на підставі волонтерського руху молоді. Ця практика розвивається і в нашій країні, однак поки вона не охоплює сферу Інтернету речей.

Таким чином, розвиток технології «Інтернет-речей» у вітчизняних умовах багато в чому залежить від розуміння перешкод цифрових бар'єрів та формування стратегії їх подолання.

Література

1. Інтернет речей. Словник з інформатики. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://glossary.starbasic.net/index.php?title=Інтернет_речей
2. Компанія Cisco представила систему Internet of Things (IoT). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.cisco.com/c/ru_ua/about/press/2015/07-30-12.html
3. The Internet Of Things. Ericsson Mobility Report [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.ericsson.com/res/docs/2016/ericsson-mobility-report-2016.pdf>

4. Ліщук О. Інтернет речей: світовий досвід Vodafone / О. Ліщук. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://today.vodafone.ua/news/internet-rechey-svitoviy-dosvid-vodafone-66474.html>

5. Вісім українських університетів виграли європейський грант на розвиток Інтернету речей. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/techno/science/visim-ukrajinskih-universitetiv-vigrali-jevropejskij-grant-na-rozvitok-internetu-rechey-193686.html>

6. Індустрія 4.0 – 4 Індустріальна революція. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://appau.org.ua/Indusrtu_4-0-4_Industry_revolution

7. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

УДК 347.77:658.152(477)

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Н. В. Горячова

В Україні в кризовий період промислові підприємства, а особливо ті підприємства котрі знаходяться на півдні України зазнали великих збитків, втратили ринок збуду який був зорієнтований в основному на російський ринок. Для відновлення стабільної роботи підприємств потрібно провести реформи на рівні підприємств, котрі повинні бути спрямовані на підтримку виробничого процесу, розробки інноваційного продукту та впровадження нових технологій [1, 2, 3].

На промислових підприємствах півдня України потрібно переглянути стратегію управління інтелектуальними інвестиціями та удосконалити. Удосконалення стратегії управління інтелектуальними інвестиціями – є один із основних етапів виведення підприємства у кризовий період. Потрібно розробити стратегію напрямків підтримки стійкого становища та обґрунтувати збереження стану в якому опинилось підприємство.

Розробляючи стратегію управління інтелектуальними інвестиціями потрібно враховувати дану ситуацію, а також зробити прорахунки на ближчі п'ять, десять років.

Тому удосконалення управління інтелектуальними інвестиціями передбачає:

- діагностику негативних тенденцій розвитку;
- нейтралізацію загрози дестабілізації фінансового стану підприємства.

Проводячи діагностику негативних тенденцій розвитку слід пам'ятати та опираючись на дослідження маркетингового відділу, а також на проведений економічний аналіз підприємства.

Щоб уникнути загрози дестабілізації фінансового стану підприємства слід враховувати послідовну політику прийняття управлінських рішень з розрахунком на ризикові ситуації. Зменшити ризик в процесі управління можна завдяки:

- по-перше опираючись на складання прогнозів із інформаційних джерел, або власні прогнози;
- по-друге формування платоспроможного стану підприємства, рентабельність виробництва, та технічний і технологічний стан підприємства;
- по-третє розробка декількох сценаріїв розвитку діяльності підприємства

Стабільний розвиток підприємства неможливий без розробки стратегії збереження даного стану та розрахунку на перспективу.

Удосконалення управління фінансової стійкості інтелектуальними інвестиціями на підприємстві як видно з рис. 1. є основним напрямком, який впливає на результат діяльності промислового підприємства, та на ефективність інших напрямків відновлення стабільного стану підприємства.